

Məni xoş simalı bir cavan oğlanla tanış elədilər və dedilər ki, uzun illərdir şeirlər yazar, amma bu şeirlərini mətbuatda çap olunmağa vermir. Soruşdum "niyə çap olunmaq istəmirsiniz?" Dedi ki, bilmirəm. Mən hələ özümü bu cavabdehli işə hazır bilmirəm. Dedim ki, şeirlərini mənə göndər oxuyum, sonra fikirimi deyim. Beləliklə, Anar bəy şeirlərini, qəzəllərini mənə göndərdi və oxudum. Xoşum gəldi. Çünkü bu şeirlərde və qəzəllərdə söz altı mənalar və yeni fikirlər çıxdı. Belə qərara gəldim ki, onun şeirlərini mətbuatça çıxarıram və qoy oxucular da oxucun, qərarlarını versin.

Ona görə də Anar bəyi oxucularla daha yaxından tanış etmək istəyirəm. Anar Ağaoğlu (Ağadadaş oğlu Hümmətov) 1983-cü ildə Sumqayıt şəhərində anadan olub. 1999-cu ildə Sumqayıt şəhəri 6 sayılı tam orta məktəbi bitirib. 1999-cu ildə Azərbaycan Dövlət Dəniz Akademiyasına qəbul olunub və 2003-cü ildə bu ali məktəbi bitirib. 2004-cü ildən Azərbaycan Xəzər Dəniz Gəmiçiliyində, 2007-ci ildən isə qardaş ölkə Türkiye Cumhuriyyətinin müxtəlif dənizçilik şirkətlərinin gəmilərində mühəndis və baş mühəndis vəzifələrində işləyib. 2022-ci ildən Azerbaycanda Dəniz və Liman Agentliyinin lisenziyası ilə fealiyyət göstərən "Caspian Lloyd" təsnifat (register) Şirkətində baş mühəndis-müfəttiş vəzifəsində işləyir. O, hələ orta məktəbdə oxuduğu illərdə şeirlər yazar. Amma yuxarıda dediyim kimi mətbuatda çap olunmaq istəməyib və bu cavabdehli işə cürə eləmeyib. Amma inanıram ki, Anar Ağaoğlunun bu şeirləri oxucuların xoşuna gələcək və Anar bəy o biri şeirlərini də mətbuatda çap etdirəcək. Ona da inanıram ki, Anar bəy bu çətin, keşməkeşli ədəbiyyat aləmində öz sözünü gələcəkdə layiqincə deyəcək və maraqlı şair olacaq.

Ağalar İDRİSOĞLU, Əməkdar incəsənat xadimi

Onun gələcəyinə inanıram

Anar
AĞAOĞLU

Mənim fəlsəfəm

Həyat bir fəlsəfə anlamı dərin,
Mütəqərəq gecəsi var hər bir səhərin,
Bəzən qonağısan qəmin, kədərin,
Bəzən də ömür bir biçilməz naxış,
Düz yolu itirmə yağsa da yağış

Kimisə qorxudur qaranlıq dünya,
Kiminə içində dalğalı dərya,
İstə! Gerçək olar xeyali xülyə,
Arzuya tərəf get hətta bir qarış,
Düz yolu itirmə yağsa da yağış.

Hər zaman fitva ver sözün düzünə,
Tək qalsan da yenə güvən özünə,
Allah yolu hər kəs düşər izinə,
Ürəyi təmiz ol islamlı tanış,
Düz yolu itirmə yağsa da yağış.

Bar verən ağacın başı aşağı,
İmkan varsa yandır bəndə ocağı,
Çünkü, hər kəs bu dünyyanın qonağı,
Sonumuz aq kəfən bununla barış,
Düz yolu itirmə yağsada yağış.

Dünya

Siması büsbütün yalanla dolu,
Olsada cüzidi həqiqət yolu,
Min illər yaşayan uludan ulu,
İndi də bizlərə qalıbdı dünya !

Birinə dar gelir, birinə geniş,
Birinə çıxıdı birinə giriş,
Elə bil bu dünya əbədi imiş,
Kimləri yola salıbdı dünya !

Bir üzü sevgidi bir üzü nifrət,
Bir üzü işqədi bir üzü zülmət,
Kədəri bizlərə eləyib qismət,
Cəfanın içinə alıbdı dünya !

Arzuyla, istəklə döyüner ürək,
Bəzən yaşamağa nifretdə gərek,
Çarxını tərsinə çevirib fələk,
Kədər musiqisini çalıbdı dünya !

Həyat və ölüm

Dərd sərimi doldur yenə qolyana,
Əsl dərsi həyat verir insana.
Yaşamaq heç qoysaq bunu bir yana,
İnsan üçün ölüm böyük sınaqdı.

Düşün amma çoxda dərin düşünmə,
Həyat nərddi düşən zərin düşünmə.
Bu gün yaşa heç səhərin düşünmə
Sabah ayrı düşünsəndə nahaqdi.

Sevinc-kədər alduğımız nəfəsdi,
Qəm içində sanki dünya qəfəsdi.
Arzulamaq yaşamağa həvəsdi,
Niyət zülmət olsa ümid çıraqdı.

Son yolumuz yenə məzar yoludu,
Nədən dünya işgəncəylə doludu.
Bu dünya da o dünyyanın qoludu,
Bir ömürə başqa ömür yamaqdı.

Niyə həyat bize belə sərt gəlir,
Dərd çəkənə dərd üstünə dərd gəlir.
Anar yenə ölüm üçün mərd gəlir,
Onsuz hər kəs bu dünyaya qonaqdı...

Əzrayıl qapımda imiş

Həyat bir əsərdi ömür bir kitab,
Sevincə bərabər acı iztirab.
Naməlum qismətə tapanda cavab,
Gördüm ki, Əzrayıl qapımda imiş.

Qismət dediyimiz böyük bir sual,
Ölməz arzularım olubdu xəyal.

Hicran qəlbimdə salıb qalmaqla,
Sən demə əzrayıl qapımda imiş.

Düşündüm həyatın mənası nədir,
Madəm ki, qəm-qüssə qəlbimi didir,
Dərdi çəkə-çəkə ömürdən gedir,
Vədəsiz Əzrayıl qapımda imiş.

Aqillər, dahilar deyirlər düzü,
Hər şeyə qadirdir insanın özü,
"Ölümən qorxmuram" bu iki sözü,
Eşitdi Əzrayıl qapımda imiş...

Qəm içinde

Sanki, qərq olmuşam qəm dəryasına,
Nəfəsim çatışır boğularam mən.
Dözməyə həyatın bu cəfasına,
Ümiddən güc alıb doğularam mən.

Söykənib ümidi sönən arzular,
Mən qüvvət verir nifretdə bəzən.
Madəm ki, qəlbimdə ümidişlər yaşıar,
Yenə də həyatda olacaqam mən.

Nə bilim bu həyat bele çətindi,
Uzun bir labirint yolları qəliz.
Verəcəm bir qərar düşündüm indi,
Çoxda ki, yaşamaq olsada əziz.

Düşündüm dərində düşündüm bir an,
Bu uzun gecənin varmı səhəri.
Qaranlıq zülmətdir içimdə cahan,
Hər zaman yaşadıq qəmi kədəri.

Açı bir iztirab yaşadıq canım,
Bezmişəm, bezmişəm dözməyir ürək.
Nə qədər dərd içində alışım yanım,
Ya buna son qoyum ya ölüm gərək.

Sönən arzular

Mən niyə ölmüşəm ürəyim vurur,
Bəlkə arzularım gerçəyə dönmür.
Həyata nifretim hələ ki, durur,
Qaranlıq zülmətdə çırığım sönmür.

Yaşamaq istərəm bir insan kimi,
İnsanlıq anlamı nədir ki, belə.
Mən nədə axtarım tapım məlhəmi,
Qəlbimi göz yaşı döndərib selə.

Bir sevgi hissini duymaq istədim,
Qəlbimde sevgiya yer varmı görən.
Kədəri qırğa qoymaq istədim,
Olma! Sevgi üçün yer darmı görən.

Qara bir küdürü daxilimdədir,
Bu sevgi hissini yerində boğar.
Talehin günü sahilimdədir,
Bezmişəm görəsen nə zaman doğar.

Alovu dünyama işıqlanan an,
Üstündə buludlar bir məskən qurur.
Ürəyim günəşə həsrətdir yaman,
Mənasız həyatım məni çox yorur.

Talehi dəyişmək olsayıdı əger,
Bu taleh yolunu hemən silerdim.
Desən yeyəcəksən qismətin qədər,
Allaha diz çöküb ölüm dilərdim.